

Atteljäng på andra församlingens
dagen 1851.

Atteljängens Text: Apok. 13: 15. 16. 17. 18. 19. 20.
Så skall man Edert veta, att
dessa 7 män och 1 fröken
att genom Christens värde
Eders förskämmande Synderska
förlåtelse.

af vår Ugläppta heliga Text
kan man både utfärdiga och
abutfärdiga syndare till
egna sig Guds Nåd och frö
dernas förlåtelse. För abut
färdiga syndare, is det
ingen skam att Tro på
en Nådig Gud, om man
de abutfärdiga hafva
ingenting annat gjort

ätminstone anplagas icke
dem, Samvete dem för
för mord, tyfveri, eller
andra grofva synder och
laster; icke anplagas dessa
dem, Samvete för Gärighet
eller ofvund; Det anplagas
dem icke för kängfärd, fräs-
veri och tryckskaffage; Sam-
vete anplagas dem icke
för olydnad, emat föräldrar,
och för vinder. Det anpla-
gas dem icke för något
bratt, som kände Anaga
dem i förtviflan; Det är
jaldes lätt för de abät-
liga, att tillägna sig Gud,
Hans och Syndernas för-
telse; men för Angerfulla
och utvatturiga fördane
är det icke så lätt, att

Kamra Tro; emedan Samve-
tet anplagas dem och Djupet
der Fördömes dem; Samvete
anplagas dem för bratt emat
alla Guds bud; det anplagas
dem för Egenskärlig och verk-
sämle, som är af goda dyg-
sam, ~~och~~ eller bratt emat
fjerde Punkt; det anplagas
dem för Svordomar och Guds
Namns Misbruk, som är
ett bratt emat andra Pun-
cten. Samvete anplagas
dem, för Sabbathens ålygan-
de, som är ett bratt emat
Fridje Punkt; det anpla-
gas dem, för olydnad emat
fina Föräldrar, som är ett
bratt emat 4de Punkt.
Det anplagas dem, för vne-
de, hat trötter och flagsmil
som är ett bratt emat
5de Punkt.

Sammet anplazar dem
 för dygghet, och ett lät
 fördigt leverne, som är
 ett bratt emat
 8de Bndet; det
 anplazar dem
 för Åld och tjus
 veri, som är ett
 bratt emat 9^{de}
 det anplazar
 dem för laga och
 baktal, som är
 fynd emat 8^{de}
 Bndet; det an
 plazar dem för
 gerighet och afvinn, som
 är förbundet; 9^{de}
 Det anplazar dem
 för allehanda fyndiga
 luster och Begärel

som de viktiga Rätt
 inman sig; Djufvulen
 Nyruckes anda tankar
 Andra luster och fyndiga
 begärelser, såsom Vrede
 Hat, Gerighet och af
 vinn, Profum lustar, pug
 fördän, Argerighet, del
 Egnrättfördigtet; när
 Alla dessa Djufvulen
 anfatningar kommer
 på den bätfordige fynd
 ren, då kan man icke
 Tro, att Gud är nådig, og
 att man förlätes fyndiga
 Ty Egnrättfördigtet
 fördännes nu den ängs
 fulle och bätfordige

fyndaren, och sägas:
Du kan inte komma
till Frälshuset, emedan
du är för stor syndare.
Du måste först arbeta
på din bättring; du måste
först blifva bättre i
värtet; Om också Gud
skulle förlåta dina
Uppäteliga syndar, som
du förs i världen som
bedrifvet; så kan du
inte vara ett Guds barn
när du ännu syndar
dagligen, med tusen
mån. Du har nästare
beständigt andra tusen
bes, andra lustar, och
fyndiga begär; du
kan inte vara

ett Guds Barn, som
beständigt anfäktas
af djefuulen.
Så sägas Egenheten till
dignitets djefuulen. Du
kan inte komma till
Frälshuset, såsom
beständigt djef uel;
utan du måste först
blifva ett bättre
än djefuel, innan du
kan tro, att Gud
af nådig - om du Fräl
saren hjälps, sägas, att
du måste förbarmas
sig öfver beständiga djef
har. så tillåter inte
Egenbätferdighet, djef

Helvetet. Nej till Helve
 tet. Rammes jag ate-
 drig. ja tankar på så
 vinn. Jag har lefva
 dygdyt och är lygt; världen
 och har allidig fort
 att komma till Helve
 tet. Om Gud dömer mig
 till Helvetet, ja är
 orättvis. Hur Gud skapat
 människans, för att
 öppna Helvetet? Så
 tar den, som från
 dygden till Salig
 het, grunns. Helve
 tet har samma Tro,
 som Nikodemus, att
 en gammal människa
 inte kan påstå på nytt

18
 1-24
 19-24
 19-20

Nikodemus var en påkostad
 och gudfruktig man; men
 han trodde icke, att en gam-
 mal människa kunde på-
 stå på nytt. Gifvels trodde
 att Jesus af Nazaret var Guds
 Son och världens Frälsare.
 Nikodemus uttalade sin
 trosbekännelse, när han
 kom till Jesus om natten.
 Rabbi: vi vete, att du är
 kommen af Gudi för
 lärare: den tro som hade
 Nikodemus, att Jesus var en
 ordelig lärare; att han var
 af Gud utskickad; världen
 till att undervisa men-
 niskorna, kunde de borde
 lefva, för att vinna Salig-
 heten. Men att Jesus af
 Nazaret var Guds Son
 och världens Frälsare;
 det trodde icke Niko-

20
clavnes. Och ännu i dag haf
va världens dygdemän
den tron, att Trälparens
rike var Guds, Söns, rätts om-
vändig meniska, utsträckt
med storne gäfnas i en an-
dra meniska: Världens
dygde mäntes påstå, att
Jesus hade storne fortänd
än andra meniska, men
att är en Gud, som skapat
Världen; det kunnas ver-
dens dygdiga meniska
allriq tro. därför påstå
om så alla världens dygde
mäntes, att Trälparens
andliga och lekamliga
lidande som vi kalla Chris-
ti förtjenst, har inget
kraft, att förfona oss
med Gud; Trälparens

var således inte något
för sinings offer för världens
synder, som pått med sitt
lidande återlätt något
Menniskes ifrå. Såsom alle
djfrulem, vald. men genom
sin dära och sitt efterdane
har han, lik som en annan
andelig lärare, visat oss
vägen till himmelen; om
vi bättra vårt lefverne och
lefva dygdigt, så måtte Gud
förlata oss våra synder, inte
för Jesu Christi lidande och såd
retan därför, att vi bättra
vårt lefverne, och lefvat Gud
fruktigt och dygdigt efter
bättringen. Gud förgätes vårt
förre Opredakliga lefverne
Om vi bättra oss, och bättra
eftes orättan från dygdens
väg, och förva ett heligt

kan betala sin stora syndaffär
formadliquis ^{kan} inte ^{kan} betala
sin stora syndaffär med
den egna bättringen, men
den bättringen syndaren, vil
den samvete blifvit räddat
kan icke få någon samvete
frid genom den egna bättringen.
Men: Han måtte med all sin
dygd, och med all sin Gud's
Gnåden vara till Helu
het, och betala skulden den
om han icke får förlåtelse
här i Nadalidag. Men ett
Tro på Gud, nåd är icke på lätt
för den, som blifvit ofruktbar
genom riktigt. In värt minn
Han har icke allenast den
gamla syndaffären på
sitt samvete; utan afven
den nya syndaffären; þur
afven apostelen skalar; þur
han; min bedömning.
En annan lag, som

den frises om, den lag
som är i min. lag, och þur
per mig fångas i syndens
den räddade händer, att
han blifvande och icke
bättre genom den egna bät
tringen. Djävulen blifvande
afven till engare med
hvarje dag. Han upväcker
allhanda syndiga lustar
och begär, som bror
niffad i gubens betning, till
stand aldrig kunnat til.
Derfore sages af den helu
att hans upväcker i
mig all begär det
vill jaga hans; det
väpna samt up
þer en vatt synd
ned þur re þur
þur þur þur þur
þur þur þur þur

hur; huru många syndiga
lustas och begjærelser, som
spas innom sig; och när
den väntade rike skall
bli dessa Andra tankar gilla
måtte man till slut falla
i fortuiflars, emid som
man finner, att menniska
icke kan göra något till
fortjens Gud, när alla
syndarnas förlåtelse.
Egen rättfördighetens nej
sig öfver sinnen men
emellan den bätfordre
Syndaren och Frälsaren,
När Apostelen säger
i dennes text, att ge
näm Christianus vandra
Odes för dömda Syn-
darnas förlåtelse; så